

עפ"ג 38051/09 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פליי נגד שלמה אסולין

בית המשפט המחוזי בחיפה

14 יולי 2022

עפ"ג 21-09-38051 מדינת ישראל נ' אסולין(עוצר)
עפ"ג 21-09-40185 אסולין(עוצר) נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר, סגנית נשיא
עדן חן-ברק

המערערת בעפ"ג 21-09-38051 מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פליי
המשיבה בעפ"ג 21-09-40185-

נגיד
המשיב בעפ"ג 21-09-38051
המערער בעפ"ג 21-09-40185-
שלמה אסולין,
עו"ב"כ עוז יובל זמר

פסק דין

לפנינו ערעורם של המדינה והנאשם על גזר דין של בימ"ש השלום בחיפה (כב' השופטת אורית קנטור) שניתן במסגרת
ת"פ 21.02.2022 ביום 9.8.21.

ההליך בימי"ש קמא:

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של איומים (3 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), חבלה במצויד ברכבת בצוותא לפי סעיף 413 לחוק העונשין ביחיד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, נהגה בזמן פסילה (פסילת בימ"ש) לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961, נהגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנوعי (נוסח חדש) התשכ"ל-1970 והפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתוב האישום, בהן הודה והורשע הנואשם, ביום 17.1.21, על רקע חשדה של המטלוננת שהנאשם (לו) הייתה נשואה 7 שנים ולהם 4 ילדים), עשה שימוש בחומרים אסוריים, עזב הנואשם את הבית המשותף לדרישת המטלוננת. ביום 18.1.21 הגיע הנואשם לכינסה לבניין הדירה בה התגוררה המטלוננת כשהוא רכב על אופניו על אף החלטת פסילה מנהיגה שהיתה כנגדו, ומأחרורי הרכיב את שוטפו. הנואשם עלה לקומת הדירה בה התגוררה המטלוננת ודרש ממנו להכנסו. המטלוננת סירבה. הנואשם התקשרטלפון הנ楣 של המטלוננת ושלח לה הודעה בהן אמר לפגוע בדלת הדירה ובכל מי שינסה למנוע ממנו לעשות כן. הנואשם נ Heg את האופניו עבר הרכב שהוא בחניית הבניין, השותף ירד מהאופניו, ניקב את הצמיגים הימניים והצמיג האחורי שמאלית של הרכב שהיה בחזקת המטלוננת וشنמסר עמוד 1

להחזקתה על ידי הנאשם. ביום 26.1.21 איים הנאשם על המתלוונת בשיחת טלפון ואמר לה כי אם תור 24 שעות הילדים לא יהיו אצל אמו היא לא תחיה היום. בשיחה קולית נוספת איים הנאשם על המתלוונת בכך שאמר לה כי עד שתמצא אותו המשטרה הוא כבר יסיים את מה שהוא צריך לעשות.

ביום 27.1.21 התקשר הנאשם למתלוונת ושאל אותה האם הגיעו נגדי תלונה במשטרת, כשהשיבה לו בחוב הוא איים עלייה בכך שאמר לה כי אם היא לא תבטל על התלונה הוא יעשה מהלך ולא יעצר סתם. ביום 1.2.21 כשהייתה הנאשם בבית אחותו, הפריע הנאשם לפעולות השוטרים שהגיעו בכך שהתחבא לשוטרים מחוץ לחדר.

כאמור, הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום, הורשע ולבקשו הופנה לקבלת תסקير שירות המבחן. שירות המבחן ציין כי הנאשם שוחרר ממעצר לצורך שלובו באשפוזית ובתאריך 29.06.21 הוחלט על מעצרו עד תום ההליכים עקב הפרת תנאים. מספר חוזדים לפני מעצרו סיים לרצות עונש מאסר ולא עבד. הנאשם מסר לשירות המבחן כי מאז התבגרותו החל לצורך סמים ובמקביל השתמש באלכוהול. לדבריו מטופל בתחליף סם, אולם כאשר אינו במאסר הדבר אינו מונע ממנו שימוש בסמים. כן ציין כי עבר מספר מקרים ירי ותאונות דרכים והוא סובל ממוגבלות פיזיות שונות, מוכר במוסד לביטוח לאומי כנכבה ומתקיים מקצתבת נכota. שירות המבחן התרשם בהליך המעצר מהעדר כוחות פנימיים אצל הנאשם לביטחון להתנהגות בלתי מאוזנת ופוגעת בסביבתו ובעצמו וכן קשיים תפקודיים רבים. עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מעוניין לעורוך שניי בחיו וזקוק לעזרה על מנת להשתקם. הנאשם שוחרר ממעצר לאשפוזית, אולם לאחר הפרות ממשעת סולק מהמקום. לא שיתף את שירות המבחן כי הפר את תנאי האשפוזית. ציין כי הנאשם זקוק לטיפול בקהילה טיפולית אך קיים ספקVIC יכולתו להתמיד בטיפול זה. שירות המבחן לא בא בהמלצה על חלופות ענישה וחלוופות טיפוליות. כן ניתנה התייחסות לדברים שמסורה המתלוונת לשירות המבחן. המתלוונת צינה כי היא בשלבי הריאון מתקדים, מעוניינת בשילובו של הנאשם בטיפול גמילה ומעוניינת לעורוך שלום בית ולהחזיר עמו לחיים משותפים. היא צינה כי אינה חשה מאוימת ושירות המבחן כי קיימת מתלוונת מידת של תלות בנאשם והיא מתקשה לזהות מוצבי סיכון עבורה.

בתאריך 14.07.21 טענו הצדדים לעונש. המדינה עתרה למתחם הנע בין 15 ל-30 חודשים וביקשה להשיט עונש ברף הבינוני-גבולה של המתחם וכן להפעיל את המאסרים המותנים של חובהו של הנאשם במצטבר זה לזה ובמצטבר לכל עונש מאסר שיטול. ב"כ הנאשם טען שהgamila הפיזית הצליחה, זאת למורות ההפרות באשפוזית, והaintיג מסר בדיקת שחן נקייה בשירות המבחן. צוין שמדובר באירוע ראשון בין בני הזוג על רקע מצוקה של הנאשם בהליך הקשור למשמרות של הילדים. נטען כי לנאם יש פוטנציאל שיקום ומודעות לבעה בשמירה על גבולות. לנאם נסיבות חיים לא פשוטות ורצון עד להיגמל. הודה וחסן בזמן שיפוט. ביקש לאמץ את הרף התיכון של מתחם העונש ההולם אותו ביקש לאמץ, להימנע מהפעלת מאסר מותנה החל על עבירת הרcox ובקש לחפות את התנאים.

גור דין של ביהם"ש קמא:

בגזר הדין שניתן ביום 09.08.21 הוטלו על הנאשם 7 חודשים בפועל וכן הפעלת מאסר מותנה של 3 חודשים. מ.פ. 53090-04-18 של בימ"ש השולם באර שבע והפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים מ.פ. בימ"ש המחויז בחיפה, כאשר המאסרם הופעל בחופף אחד לשני ובמצטבר למאסר בתיק זה. סה"כ 13 חודשים מאסר מיום המעצר 29.06.21, בגין ימי מעצרו מיום 01.02.21 ועד 28.05.21. כן הוארך המאסר המותנה בן 10 חודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת.פ. 44991-02-18 של בימ"ש השולם בחיפה במשך שנתיים נוספת וווטלו עונשים נלוויים: מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה של אינויים או עבירה של אלימות במשפחה; הפעלת פסילה מותנית בת 3 חודשים; פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים במצטבר לפסילה המופעלת; פסילת הנאשם מלקבל או להחזק רישון נהוגה לתקופה של 5 חודשים על תנאי למשך שנתיים.

בימ"ש קמן ציין במסגרת גזר הדין שלעבירות לא התלווה תכנון מתוככם, אלא התבטוו בהגעתו של הנאשם אל הדירה בה התגוררה המתלוננת ולאחר שזו לא נענתה לבקשתו להכנסו לדירה, החל הנאשם לאיים בפגיעה בדלת הדירה ובכל מי שנסה למנוע ממנו לעשותות כן. צוין שבפועל מי שניקב את הצמיגים היה שותפו של הנאשם, מכאן שלא ניתן לומר שחלקם ביצעו העבירה היא מלא, אולם ביחס לשאר העבירות הנאשם היה המבצע הבלעדי. צוין כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה ללא כל פגעה בנפש או בגוף, אלא נזק לגגלי הרכב שהנתן עצמו מסר לחזקתה ושימושה של המתלוננת, אולם הנזק תוקן מיד לאחר האירוע.

צוין כי הרקע לביצוע העבירות הוא התמכרותו של הנאשם לחומרים אסורים, כשחשדה של המתלוננת בעניין הוביל לעזיבתו של הנאשם את ביתם המשותף. כמו כן, היה בין בני הזוג סכוסר על רകע מזונות, משמרות והליך גירושין. נקבע כי מתחם העונש נע בין 6-15 חודשים מאסר בפועל.

באשר לנسبות שאינן הקשורות ביצוע העבירה צוין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסר מזמן של הצדדים, העדים וביהם, וכן נחסר הצורך בהעדת המתלוננת. הנאשם בן 34, ריצה מאסרים בפועל בגין עבירות קודמות של אלימות, עבירות רכוש, עבירות סמים ועבירות של הפרת הוראה חוקית. מאסרו האחרון למשך 10 חודשים הוטל עליו ב-19.12.2019. לא היה במאסרים שריצה הנאשם כדי להרטיעו מלשוב ולבצע עבירות. מאסר בפועל יפגע בנתן, שכן לדבריו לראשונה בחיו ניסה להיגמל באופן פיסי מתלוותו בחליפ סם והוא אינו תחת השפעת סמים.

בימ"ש קמןקבע כי הטלת מאסר ממשמעו עוללה גם לפגוע בשלושת ילדיו הקטנים של הנאשם, בפרט לאור העובדה כי המתלוננת נמצאת בהריון מתקדם, אינה עובדת, ולאור אבחונו של אחד מילדייהם על הרצף האוטיסטי, הרי שהוא זקוק לשני הוריו.

צוין כי שירות המבחן התרשם כי קיימת תלות של המתלוננת בנายן. מהتسקר עליה כי המתלוננת ציינה שהיא סולחת לנายน ומעוניינת בשלום בית וחזרה לחימם משותפים אליו. יחד עם זאת, הסגנור צוין כי לשניים קבוע דין בבית הדין הרבני לשם גירושין. כן צוין כי לנายน נסיבות חיים קשות.

הנתן הפר את תנאי חלופת המעצר בשני מוסדות שונים אליו הפנה. לחובתו של הנאשם קיימים מאסרים מותנים

ברא הפעלה הכוללים 10 חודשים בגין עבירות רכוש מסווג פשע, 3 חודשים בגין עבירת איומים, 6 חודשים בגין עבירות איומים ו-3 חודשים פסילת רישון נဟגה. כל אלה לא הרתינו את הנאשם מלחזר ולבצע עבירות המפועלות את המאסרם המותנים.

התרשומות שירות המבחן הייתה כי קיים ספק בMOTEיבציה של הנאשם. לפיכך לא ניתנה המלצה לחלופות ענישה ולחלופות טיפולות במסגרת שירות המבחן. לאור האמור לעיל, נקבע כי אין מקום לסתות לקולה ממתחם הענישה, אולם יש מקום להתחשבות בניסיונו של הנאשם להיגמל מתחליף סמ, זאת במסגרת מתחם הענישה שנקבע.

בימה"ש שקל לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי המכבד, את המאסרם המותנים התלויים ועומדים כנגדו שלא הרתינו אותו מלבצע עבירות נוספות, את הכוחנות בה התיחס אל המטלוננט, האiom עליה והזலול ברשות החוק. בימה"ש שקל לזכותו של הנאשם את ההודאה בכתב האישום, את התרשומות מרצונו העז לשיקם את חייו ולהיגמל גמילה פיסית. צוין כי תנאי מעצרו של הנאשם קשים מתחנו של עוצר רגיל, שכן הוא מצוי בהפרדה ארצית.

ניתן משקל לעמדתה של המטלוננט לפיה היא אינה חששת מה הנאשם, סולחת לו ורוצה כי ישוב לבית לקרהת הלידה המתקרבת ולצורך הטיפול בבענום בעל הנסיבות המיוחדים, אם כי עמדתה זו של המטלוננט נובעת מטלואה בנאשם, כפי שנקבע בתסקיר שירות המבחן.

לזכותו של הנאשם נזקפה העובדה כי הרכב שצמינו נוקבו נמסר למטלוננט על ידי הנאשם, כך שהנזק נגרם לרוכשו של הנאשם עצמו. מאחר והשותף שניקב את הגלגים לא הוועד לדין, הרי שיש לראות בכך אףילה בין הנאשם לבין שותפו, ויש בכך להצדיק לא רק התחשבות בעונש אלא גם התיחסות לעניין המאסר המותנה בן 10 חודשים התלי ועומד בגין עבירות רכוש מסווג פשע שיש להאריך. מאסר מותנה זה הוא בר הפעלה גם בגין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגין הורשע הנאשם עתה אולם גם לעניין זה מדובר בתקופה מאסר בלתי מידתית ביחס למהות הפרעה נשוא כתב האישום המצדיקה גם לעניין עבירה זו את הארכת המאסר המותנה.

לגביו עבירת האיומים שבעניינה תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים (האחד בן 3 חודשים והשני בן 6 חודשים), יש להפעיל את שניהם בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שייגזר במסגרת התקיק דן. לעניין החיפוי בין המאסרם המותנים נקבע כי אחד מהם נגזר בגין עבירה שבוצעה בשנת 2016 וכי אין מדובר בעבירות איומים כלפי בת זוג ואין בעברו של הנאשם עבירות של אלימות במשפחה.

יש לזכור לזכותו של הנאשם את התקופה הכוללת בה שהה במעצר אחרי סוג וברית, שכן ברמה גבוהה של וודאות אם היה מדובר בנאשם שאינו בעל עבר פלילי עשיר כמו של הנאשם, היה משוחרר הנאשם בתנאים מגבלים.

בסיומו של דבר נגזר על הנאשם מאסר 7 חודשים, הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים, הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים. המאסרם המותנים שהופעלו יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר למאסר שהוטל על הנאשם, כך שה הנאשם ירצה בסך הכל 13 חודשים מאסר שייחשבו מיום מעצרו הנוכחי ובניכוי ימי מעצרו; הארכת המאסר המותנה בן 10 חודשים; מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא כי לא יעבור עבירה של איומים או עבירה

של אלימות במשפחה; הפעלת פסילה מותנית בת 3 חודשים; פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים במצטבר לפסילה המופעלת; פסילת הנאשם מלקל או להחזיק רישון נהיגה לתקופה של 5 חודשים על תנאי למשך שנתיים.

טענות המדינה בעפ"ג 38051-09-21

שגה ביהמ"ש קמא שלא נתן משקל ראוי לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם ולבתו הפלילי, שכן לנאים 13 הרשעות קודמות בעבירות של התפרצות למקומות מגורים, איזמים, הפרעה לשוטר, חבלה חמורה, ירי מנשק חם, הפרת הוראה חוקית, גניבת רכב, שביל"ר ותקיפה כדי לגנוב. בעקבות הרשעות אלה ריצה הנאשם מספר מאסרים בפועל.

בעת ביצוע העבירות לפני המתלוונת ריחפו מעל ראשו של הנאשם 3 מאסרים מותנים, והדבר לא הרתיע אותו מלבצע עבירות נוספת. הנאשם אדם אלים, בעל רמת מסוכנות גבוהה ובעל רקע של התמכרות לסמים ואלכוהול. הניסיון לשלבו בהליך של גמילה נכשל ולא ניתן להציגו על אופק שיקומי, כפי שעולה משירوت המבחן. מדובר בעבירות חמורות שביצע הנאשם מיד לאחר ששוחרר מעצר בתיק קודם.

שגה ביהמ"ש קמא כשהשתפק במאסר של 7 חודשים בלבד בתיק זה וכשהחליט להאריך את המאסר המותנה בן 10 חודשים. מדובר בטעות משפטית, שכן לא ניתן להאריך תנאי כאשר מוטל על הנאשם מאסר בפועל כבunningו. ההנחה של ביהמ"ש קמא להארכת התנאי אינה שוגה. אמןמי שבייצע את ניקוב הצמיגים היה שותפו של הנאשם, אולם המנייע לפעליה זו היה של הנאשם ולא של השותף. הנאשם ביצע את העבירה יחד עם שותפו, ולאחר שהורשע בעבירה, גם אם בשותפות, יש חובה להפעיל את המאסר על תנאי ואין אפשרות רק להאריכו.

התנאי של 10 חודשים ניתן היה להפעלה גם בגין העבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו בגין הורשע הנאשם, וביהמ"ש קמא שגה שלא עשה כן.

שגה ביהמ"ש קמא כשהשתפקיד בהפעלה חופפת של שני התנאים הקודמים שהיו לנאים, שכן מדובר בשני תנאים שהוטלו בבתי משפט שונים בגין עבירות שונות, והיה מקום להפעיל את התנאים במצטבר ולא בחופף.

مبוקש להחמיר בעונש המאסר, להפעיל את המאסר המותנה בן 10 חודשים במצטבר, וכן להורות שהפעלת שני התנאים שהופעלו בחופף יופעלו במצטבר.

זו טענה מרוחיקת לכת לומר שהסניגור של הנאשם היה סבור שככל העונשים יסתכמו ב-10 חודשים.

טענות המערער בעפ"ג 21-09-40185

במסגרת נימוקי הערעור נטען כי המערער הסתר מע דברי ביהמ"ש קמא עבר להודאות בכתב האישום המקורי ממנה עלה כי העונש המרבי שייגזר עליו יהיה 10 חודשים מאסר בפועל, שכן המסר שהועבר מביהם"ש קמא הייתה כי הוא יפעיל

את התנאים באופן חופף. משעה שיצר בהמה"ש ציפיה בקרבת הנאשם לנוגע לעונש הצפוי לו, ככל שיודה בכתב האישום המקורי, היה על בהמה"ש לעמוד בציפיה זו. העובדה כי בהמה"ש קמא נקט בצד חריג והאריך מאסר מותנה לצד הטלת עונש מאסר בפועל, מלמדת כי אף בהמה"ש קמא שאף הגיעו לתוצאות עונשיות ראייה, זאת ממש שידע שאינטראס ההסתמכות של המערער נפגע. עוד נתען כי העונש לו עתרה המדינה הינו קיצוני, בלתי מידתי, ואני עולה בקנה אחד עם מדיניות העונישה המקובלת. لكن במסגרת הودעת העורר מבקש להורות על ביטול גזר הדין באופן שעונשו של המערער יעמוד על 10 חודשים מאסר בפועל או להטייר לumarur לחזור בו מהודאות ולהסביר את הטייק לבימה"ש קמא.

עם זאת, במסגרת הדיון טען ב"כ המערער כי העורר של הנאשם התייתר מאחר שהנאשם סיים לרצות מאסרו. נתען כי הייתה הסתמכות על דבריו ביום"ש קמא בנוגע להפעלת התנאים באופן חופף. ב"כ המערער אינו חולק על כך שנפללה טעות משפטית בהארצת המאסר המותנה אך טוען שהיתה הסתמכות על כך שככל התנאים יופעלו בחופף. נתען כי הנאשם ויתר על כל הטענות שלו בתיק רק מכיוון שהסתמך על האמירה של ביום"ש קמא לגבי הפעלת התנאים בחופף. נאמר לו שגם אם השיקום בקהילה טיפולית יכשל וופעל התנאי הארוך של 10 חודשים וכל שאר העונשים יהיו בחופף. נתען כי יש להחזיר את הטייק לבימה"ש קמא כדי שיתיקן את הטעות בדבר הארצת המאסר המותנה. הנאשם כבר שוחרר ממשרר בגין תיק זה. רק בשל אפשרות ברורית היה אמרור להיות מזוכה. השותף הוא זה שניקב את הגלגים והוא נחקר ושוחרר ולא הוגש נגדו כתב אישום. זה לא מתאפשר על הדעת להפעיל תנאי של 10 חודשים כשבRKע טענת הסתמכות כל כך מובהקת והדברים מפורשים בפרוטוקול.

דין והכרעה:

לאחר שבחנו את טענות הצדדים ואת גזר הדין של ביום"ש קמא הגענו למסקנה כי אכן נפל פגם בגין הדין בכל הנוגע להארצת התנאי של 10 החודשים. על כן, אנו מורים על הפעלת התנאי בן 10 החודשים בחופף למאסר שנגזר בתיק זה ולמאסרים המותנים שהופעלו, זאת מהטעמים שפורטו על ידי ביום"ש קמא בגין דינו בכל הנוגע להחלטתו להאריך את התנאי בן 10 החודשים.

כמו כן, בנסיבות אלו סבורים אנו כי עונש המאסר המותנה שנגזר, לשמר ארבעה (4) חודשים הוא עונש הולם בכל הנוגע לעבירת אויומים. עם זאת, ובשים לב למשעים בגין הוועמד הנאשם לדין, ועל רקע עבורי הפלילי, יש להחמיר ברכיב העונש המותנה שיוות עליו ושענינו בעבירות אלימות, בין אם אלימות נגד הגוף ובין אם בדרך של פגיעה ברכוש, שמופנות נגד בת זוגו ונבערות בתא המשפחת. נפרט נבהיר להלן:

כפי שטוענת המדינה, ביום"ש קמא לא היה רשאי להאריך את התנאי בן 10 החודשים במצב שבו הרשייע את הנאשם בעבירות נספנות והטייל עליו בשל אותן עבירות עונש מאסר. ראו לעניין זה דברים שנכתבו לאחרונה במסגרת רע"פ 1864/22 **חוליל עדוי נ' מדינת ישראל** (06.04.2022):

"בבאו של בית המשפט לגזר את עונשו של מי שהורשע בעבירה נוספת" כתוב סעיף 52(ב)(1) לחוק העונשיין, יצווה על הפעלת עונש המאסר המותנה שהיא תלי ועומד נגדו (רע"פ 5798/00 רירז נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1, פסקה 5 (2001)). בכלל, מאסר זה יופעל במצטבר, זולת אם בית המשפט

מצא מטעמים שיירשו להורות על הפעלו, כלו או מקצתו, בחופף לעונש המאסר שהוטל על הנאשם (סעיף 58 לחוק העונשין; רע"פ 19/5635 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [פורסם ב公报] (4.9.2019)).

חריג לכלל זה, מעוגן בסעיף 56 לחוק העונשין, המורה כי:

"**56.** (א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת מלבד עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקרה לצאות על הפעלת המאסר על תנאי, לצות, מצוות, מטעמים שיירשו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי הרשותה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת מלבד עבירה נוספת.

ויצא אפוא, כי סמכות בית המשפט לצאות על הארכת תקופת התנאי בלבד הפעלה, כפופה לשני תנאים: הראשון, כי בית המשפט לא הטיל על הנאשם בגזר הדין "הנוכחי" עונש מאסר, לרבות מאסר על תנאי; והשני, כי זהה הרשותה הראשונה של הנאשם בעבירה נוספת (רע"פ 15/553 דיב עיסא נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "השומרון", פסקה 11 [פורסם ב公报] (31.10.2017); רע"פ 14/4902 נ' צבאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם ב公报] (16.7.2014); יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני - הליכים שלאחר כתוב אישום ב-1699 (מהדורה מעודכנת, 2009)).

יאמר כי אף בהתקיימים של תנאים אלו, הארכת תקופת התנאי תיעשה "... מטעמים שיירשו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" (סעיף 56(א) לחוק העונשין). על אוזות שיקולים אלו, נקבע: "שיעור הדעת הניתן בבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מצדך לתת לנאשם הזדמנויות נוספות לחזור בדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כיvr יהיה" (רע"פ 7391/08 מח'אג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 20 [פורסם ב公报] (10.7.2008))."

על כן, בעניינו, לאחר שבמ"ש קמא הטיל בגזר הדין הנוכחי עונש מאסר בפועל על הנאשם, לאחר שהרשיע אותו בעבירות נוספות, לא היה רשאי לצאות על הארכת תקופת התנאי כפי שעשה. לאור זאת, אנו מורים על הפעלת התנאי בן 10 החודשים בחופף למאסר שנגזר בתיק זה ולמקרים המותנים שהופעלו, זאת מהטעמים שיפורטו על ידי בימ"ש קמא בגזר דין בו כל הנוגע להחליטו להאריך את התנאי בן 10 החודשים. לאחר שהנאשם סיים לרצות מאסרים אלו, אנו מצינים כי אין מקום להחזיר את הנאשם למאסר.

בנסיבות אלו, לא מצאנו צורך להיזקק לשאר נימוקי הערעור מטעם המדינה, לרבות לטענות הנוגעות לטעמים ולנסיבות שבהם ראי להורות על הארכת תקופת התנאי, שכן, כאמור, לאחר שהוטל על הנאשם עונש מאסר בגין הרשותה הנוכחיית, גם לו היו מתקיימים טעמים המצדיקים הארכת תקופת המאסר המותנה בלבד הפעלו, לא היה בכך כדי לסיעו לו. איננו סבורים גם כי יש מקום להתערב באורך המאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה או באופן הפעלת המאסרים המותנים מתייקים קודמים, וזאת מן הנימוקים שפירט בימ"ש קמא בגזר דין.

can ain mokom lehizukk bensivut alu leururo mutum hanashim, asher ledodi b'ac ha'tiyter macher shanashim sim lerzot at kol takufat ha'masr shengzra ulio.

לענין טענות הצדדים לענין החמורה/הקלת עם הנאש יzion ci cido, לא בנקל התערב ערכאת ערעור בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים הסוטים באופן מובהק מדיניות הענישה הרואה או לחופין שמתיקיותם בהם נסיבות מיוחדות [ע"פ 17/2019 דוד נפתלי נ' מדינת ישראל (07.04.2019); ע"פ 6522/15 חאג' נ' מדינת ישראל (25.5.2016); ע"פ 14/2015 אבו סעיפאן נ' מדינת ישראל (27.4.2015)]. במקרה זה אין מדובר במקרה חריג הסוטה באופן מובהק מדיניות הענישה הרואה או שמתיקיותם בו נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבותו ولكن ללא הגם שנפל בגין הדין, ככל הנראה לא הינו מצויים מקום להתערב. לענין זה יzion ci yitkan shelu motab zeh hia dan batik, hia sbaro ci yish makom la'hafil at ha'taniyim b'matzber, alla shamachar shmodor b'urcata ururo v'hana'im cabr sim lerzot masro, anno morim ul ha'afel ha'taniyim shel 10 chodshim b'chopf. Uod yizion leunin zeh la'achar shatbarer b'mhaler ha'din shatkiyim lefneinu ci hana'im sim lerzot masro v'lak ha'ururo matumot ha'tiyter, hutznu l'midina lehazor ba man ha'ururo lenoch ha'msimot shel kavlat ha'ururo cutt cashanashim sim lerzot masro, ark la'zurru ha'midina umdaa ul kavlat p'sek ha'din. Bensivut haunin, casher hana'im sim lerzot masro b'gvi ha'tik ha'nuchi v'ha'taniyim shahoful, anino sbarim ci yish makom la'khol at ha'afel ha'taniyim b'matzber ao be'unin ha'afel ha'harmra be'uneshu shel hana'im.

cidou, seif 58 la'hok ha'uneshin koveu ci ccl, takufat ha'masr ha'motuna v'takufat ha'masr shehotla shel ubira nospett yorezu "bzo achro zo", kri - b'apen maztber [rao u'p 8435/17 7907/14 ozna N' מדינת ישראל (22.2.2015)]. Aolm, seif 58 koveu gam ci takufot masr ushiyot l'hiyot mafalot b'apen chopf, colon ao maztan, matumim shirshmo. Beuninno, bim'sh kma nimak at ha'choltu be'unin ha'chafifa ha'chalikit v'la mazano ci amirot alihin ha'pene b'ac hana'im mu'idot ul baticha shnitana lanashim ci ha'chafifa taha' mala' vci yotlu ulio 10 chodshi masr b'lbud b'kol mazra. B'kol mazra, camor, la mazano makom la'hturb b'ha'unisha shehotla ul hana'im v'zot meuber la'tikun ha'gem shel ha'afel ha'motuna ben 10 chodshim b'chopf l'masrim shircha hana'im.

um zat mazano lnkon la'hturb b'mazr ha'motuna shazur b'it mafet kma ul hana'im, mr asolon. B'it mafet kma gzer masr ul tanai latkofa shel 4 chodshim lemazr 3 shanim, v'hata'i hoa ci la yubor ubira shel aiomim ao ubira shel alimot b'mashfah. Sbarim anno ci unosh ha'masr ha'motuna shengzra, lemazr arba'a (4) chodshim hoa unosh holom b'kol ha'nguv le'ubrit aiomim. Um zat, v'bshim lab l'mashim bganim ha'omed hana'im ldin, v'l rku ubru ha'fil, ish la'chmir berkev ha'unesh ha'motuna shiyyot ulio v'shuninno ubirrot alimot fizit v'ubirrot shel fge'ah berko'sh shneurbot chalik malimot b'mashfah. Behatam anno morim ci ckl shadber nogu le'ubirrot alimot fizit v'ubirrot fge'ah berko'sh ha'neurbot ul rku alimot b'mashfah yigzur ul hana'im unosh shel 10 chodshi masr v'hata'i hoa shanashim la yubor ubirrot alu b'tor shlos (3) shn'im mahim.

bcfof la'tiknim ha'mporutim anno morim ul dchit ha'ururoim, zat prut la'tikun ha'gem shnpel בגין ha'din shel bim'sh kma b'nguv la'taniy ben 10 chodshim v'morim ul ha'afel ha'taniy ben 10 chodshim b'apen chopf l'masr shengzra batik zeh v'lmasrim ha'motuniim shahoful. Cpi shahovhar, macher shanashim sim lerzot masrim alu, ain mokom la'hazir at hana'im l'masr.

עוד אנו מורים על שינוי עונש המאסר המותנה, כפי שפורט לעיל.

יש להבהיר עותק מפסק דין לתיק ביום"ש קמא.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשפ"ב, 14 יולי 2022, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

עדי חן-ברק, שופטת

בטיינה טאובר, סגנית

נשיה

רונ שפירא, נשיא

[אב"ד]